Dosar nr.5r-1522/2026
PIGD nr. 4-26048801-12-5r-21042026
Costiș Ion - art.240 alin. (1) Cod contravențional

H O T Ă R Â R E
ÎN NUMELE LEGII

06 august 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător – Gheorghe Ciobanu
Grefier – Roxana Rufina Șeremet

Cu participarea:
Apărărtorului contravenientului Costiș Ion – Sergiu Vasiliu

În lipsa:
Petiționarului (Contravenient) – Ion Costiș
Agentului constatator al DP „Centru” al INSP – Vladislav Ciochină

examinând în ședința de judecată publică contestația depusă Costiș Ion, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 407645 din 31.03.2026 și deciziei agentului constatator pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional și aplicată sancțiune amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie suma de 600 (șase sute) lei și 3 puncte de penalizare,-

A CONSTATAT:

La 31.03.2026, agentul constatator al Inspectoratului Național de Securitate Publică, Ciochină Vladislav a încheiat în privința lui Costiș Ion procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI07 Nr.407645, în baza art.240 alin. (11) Cod contravențional.

Agentul constatator a reținut în sarcina lui Costiș Ion comiterea faptei cu următorul conținut, la data de 31.03.2026 ora 15:01, în Chișinău (Buiucani, Sector) nerespectarea ind.rutier 4.1.4, comisă cu automobil marca/model ***** n.î. *****, ignorînd prevederile RCR indicatoare 4.1.4 „Direcții obligatorii de deplasare” – înainte sau la dreapta, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 240 alin. (1^1) Cod contravențional.

Ca urmare, la 31.03.2026 agentul constatator Ciochină Vladislav a emis decizia de sancționare, care a fost inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI07 Nr.407645 și i-a fost aplicată lui Costiș Ion amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie suma de 600 lei.

La 10.04.2026, Costiș Ion a depus la Inspectoratul Național de Securitate Publică contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI07 Nr.407645

și a deciziei de sancționare pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1^1) Cod contravențional, emisă de către agentul constatator Ciochină Vladislav.

La 17.04.2026, prin intermediul cancelariei Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) a parvenit spre examinare contestația depusă de Costiș Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 Nr. 407645 și a deciziei agentului constatator din 31.03.2026, fiind repartizată prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor pentru examinare de către judecătorul Gheorghe Ciobanu (dosar nr.5r-1522/2026).

Conform contestației, petiționarul Costiș Ion susține *inter alia* că la constatarea pretinsei contravenții, întocmirea procesului verbal al contravenției, în baza căruia a fost emisă decizia de sancționare contravențională, agentul constatator Ciochina Vladislav a comis grave încălcări ale legislației, a interpretat și aplicat eronat prevederile Codului contravențional la constatarea existenței contravenției, fapte care susține că ar condiționa nulitatea procesului-verbal și a deciziei de sancționare, motiv pentru care urmează a fi anulat.

Motivează că, Costiș Ion a fost sancționat contravențional pentru faptul că, citat: *„nerespectarea ind. rutier 4.1.4", faptă care s-ar fi produs în Chișinău, (Buiucani sector), comisă cu mijlocul de transport ***** *****, ignorând prevederile RCR Indicatoare 4.1.4 "Direcții obligatorii de deplasare, înainte sau la dreapta".*

Susține că art.240 alin. (1^1) Cod contravențional sancționează fapta de *"Nerespectarea regulilor de circulație privind începerea deplasării și schimbarea direcției de mers, privind poziția pe carosabil, privind depășirea vehiculelor, privind traversarea intersecțiilor și a locurilor de oprire a transportului public, privind delimitarea benzilor de circulație pe sens opus", care este o normă de* blanchetă, care face trimitere la Regulamentul Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 2009 și anume, anexa nr.3 capitolul IV INDICATOARE DE SENS OBLIGATORIU.

Susține că, agentul constatator nu a efectuat o examinare veritabilă a cauzei contravenționale (cel mai probabil în baza constatărilor proprii), fără careva probe, a întocmit procesul verbal și a adoptat decizia de sancționare contravențională a conducătorului auto Costiș Ion pentru o faptă inexistentă.

În acest sens, menționează că, în procesul verbal contestat nu este indicat în primul rând locul, porțiunea de drum, stradă, intersecție, banda pe care se deplasa automobilul ***** ***** sub conducerea lui Costiș Ion, precum și locul unde ar fi fost instalat semnul 4.1.4 prescripția căruia ar fi fost încălcată de către Costiș I., nu este indicat cum a s-a deplasat (înainte), unde a cotit automobilul la stânga sau la dreapta (dacă a cotit).

Accentuează că, semnul 4.1.4 din anexa nr.3 la Regulamentul Circulației Rutiere adoptat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din 2009 prevede direcția obligatorie de deplasare la stânga, iar Costiș Ion potrivit procesului verbal a fost sancționat pentru nerespectarea direcției obligatorii de deplasare înainte sau la dreapta.

Remarcă, că agentul constatator Ciochina Vladislav la constatarea pretinsei încălcări a Regulamentului Circulației Rutiere, calificând pretinsa faptă drept contravenției și la examinarea cauzei contravenționale nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv, nu a luat

în considerație circumstanțele, starea de fapt, explicațiile conducătorului auto, bazându-se pe pretinsele ’’proprii constatări”, incriminând o faptă care nu a avut loc.

Petiționare menționează că în conformitate cu art.443 Cod contravențional prevede că procesul-verbal în speță era necesar de a alege una din modalitățile indicate în norma prevăzută la alin.(1^1) a art.240 Cod contravențional, n*erespectarea regulilor de circulație privind: începerea deplasării și schimbarea direcției de mers; privind poziția pe carosabil; privind depășirea vehiculelor; privind, traversarea intersecțiilor și a locurilor de oprire a transportului public; privind delimitarea benzilor de circulație pe sens opus,* locul (cu indicarea concretă a drumului, străzii, intersecției, benzii de deplasare a automobilului) și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Susține că, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate., făcând referință în acest sens la prevederile art. 425 Cod contravențional, invocând că potrivit procesului verbal de constatare a contravenției nu sunt indicate nici o probă administrată, examinată și pusă la baza deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale de agentul constatator.

Afirmă petiționarul că, pentru a-și arăta superioritatea și a pedepsi conducătorul auto Costiș Ion, care și-a expus dezacordul cu acțiunile agenților de patrulare, într-o manieră nepermisă agentul constatator a sugerat consecințe neplăcute în cazul în care nu se va semna procesul verbal și se vor înainta obiecții.

În contextul celor menționate petentul solicită admiterea prezentei contestații și încetarea procesului contravențional în privința lui Costiș Ion, deoarece nu există faptul contravenției.

Aprecierea instanței referitor la termenul de depunere a contestației și procedura de examinare

Conform art.448 alin.(1) Cod contravențional, Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447^1 alin. (8).

Alin.(4) al aceluiași articol stabilește că, Contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenței teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile lucrătoare de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Instanța de judecată reține că decizia de sancţionare, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie Seria MAI07 Nr.407645, a fost emisă la 31.03.2026, iar petiționarul Costiș Ion, a depus contestația împotriva deciziei menționate la data de 10.04.2026 la Inspectoratul Național de Securitate Publică.

Reieșind din prevederile legale enunțate supra în coraport cu cele menționate supra, instanța de judecată apreciază că contestația a fost depusă în termen.

Conform art. 395 alin. (1^1) Cod contravențional, *contestația împotriva deciziei în cauza contravenţională se examinează de către instanța de judecată în a cărei rază teritorială activează autoritatea competentă sau procurorul care a emis decizia ori de către instanța de la locul unde își are sediul autoritatea competentă, pentru cazurile prevăzute la art. 394 alin. (1^1). Contestația împotriva deciziei în cauza contravențională prevăzută în capitolul XIII din cartea întâi se examinează de către instanța de judecată în a cărei raze teritorială a fost săvârșită contravenția.*

În contextul normelor menționate supra și având în vedere că locul săvârșirii este indicat Chișinău (Buiucani, Sector), respectiv examinarea prezentei contestații ține de competența Judecătoriei Chișinău.

Poziția participanților la proces și procedura de citare

Avocatul Sergiu Vasiliu, apărătorul contravenientului Costiș Ion, a susținut contestația pe motivele indicate și a solicitat să fie anulat procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, cu dispunerea încetării procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

Suplimentar a ținut să menționeze că agentul constatator nu a respectat prevederile art. 443 din Codul contravențional, întrucât procesul-verbal întocmit nu cuprinde toate circumstanțele relevante ale cauzei și nu a efectuat o examinare completă și obiectivă a circumstanțelor de fapt.

Avocatul Sergiu Vasiliu a specificat în ședință de judecată că în cuprinsul contestației a reprodus imaginea indicatorului rutier 4.14, iar în urma verificărilor efectuate de el, în calitate de avocat al contravenientului, a constatat că un asemenea indicator rutier nu există în locul indicat de agentul constatator și ultimul nici nu a anexat la dosar fotografii, înregistrări video sau orice alte mijloace de probă care să confirme existența indicatorului respectiv.

Afirmă că, potrivit explicațiilor oferite de contravenientul Costiș Ion, acesta se deplasa pe șoseaua Balcani și intenționa să vireze la stânga, motiv pentru care s-a încadrat din timp pe banda destinată acestei manevre, iar agentul constatator a apreciat în mod eronat că acesta ar fi efectuat virajul la stânga de pe banda din dreapta, fără ca această concluzie să fie susținută de probe concludente și pertinente.

A indicat că în speță, nu s-a demonstrat prin probe suficiente că contravenientul a săvârșit fapta contravențională imputată și a solicitat încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenționale.

Petiționarul (contravenientul) Costiș Ion fiind legal citat despre data, ora și locul ședinței de judecată, acesta nu s-a prezentat, fiindu-i asigurată apărarea de către avocatul Sergiu Vasiliu, care a solicitata examinarea cauzei în lipsa petiționarului.

Agentul constatator Ciocină Vladislav din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, în ședință de judecată nu s-a prezentat, desi, a fost legal citat, dar a depus cerere privind examinarea contestației în lipsa sa.

Respectiv, prin prisma prevederilor art. 455 alin. (3) și (2) Cod contravențional instanța a dispus examinarea contestației în lipsa făptuitorului și a agentului constatator.

Examinarea contestației

Studiind materialele dosarului contravenţional şi ale contestației raportate la temeiurile de drept material şi procesual care guvernează speţa dedusă judecății, instanța de judecată consideră că contestația înaintată urmează a fi admisă ca fiind întemeiată, reieșind din argumentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art.7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În acest sens, art.8 alin.(2) Cod contravențional, prevede că este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională

Conform art.10 Cod contravențional, constituie contravenţie fapta – acţiunea sau inacţiunea – ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracţiunea, săvârşită cu vinovăţie, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancţiune contravenţională.

De asemenea, conform prevederilor art.14 alin. (1)–(3) din Codul Contravențional al RM, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Procesul contravenţional conform art.374 Cod contravenţional, este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei. (2/1) Procesul contravenţional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenţiei. (3) Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenţii, nform art.375 alin.alin.(1), (2) și (3) Cod contravențional, se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Totodată, art.381 alin.(4) Cod contravențional, prevede că autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atît circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît și cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum și circumstanțele atenuante sau agravante.

Conform art. 425 alin. (1), (2) și (3) Cod contravenţional, probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoașterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesulverbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Este relevant, că art 440 alin.(1) Cod contravenţional, stipulează că, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesuluiverbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu alin.(1) al art.442 Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Instanța de judecată la examinarea cauzei contravenționale, va ţine cont de rigorile art.458 Codul contravențional, care indică că examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine, caracterul veridic al contravenţiei imputate,

existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante, necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale, alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei. Instanța reține că pentru respectarea garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Totodată, în conformitate cu prevederile art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Orice acuzare, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

Instanța de judecată reiterează că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor şi libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum şi în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

Pentru constatarea existenței contravenției imputate Costiș Ion şi constatarea vinovăției, de către autoritatea din care face parte agentul constattaor a fost prezentat instanței de judecată dosarul cauzei contravenționale care conține doar procesul-verbal cu privire la contravenție Seria MAI07 Nr. 407645 din 31.03.2026, fără să conțină alte probe din cele prevăzute la art. 425 Cod contravențional.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele cotravenţionale pot intra în sfera cauzelor penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană.

În scopul determinării cui îi revine sarcina probei, trebuie să se stabilească mai întîi dacă fapta de care este acuzat petentul constituie „acuzaţie în materie penală”, în sensul

art. 6 din Convenţie. În jurisprudenţa Curţii pentru a se vedea daca o acuzaţie constituie „acuzaţie în materie penală” sunt folosite în mod constant următoarele criterii: clasificarea faptei potrivit dreptului naţional – potrivit dreptului intern, fapta săvîrșită de petiţionar atrage răspunderea contravenţională; natura faptei incriminate, dacă se adresează tuturor cetăţenilor și are aplicabilitate generală; natura și gravitatea sancţiunii aplicate. În ceea ce privește sancţiunea amenzii, elementul esenţial în funcţie de care Curtea analizează aplicabilitatea art. 6 este caracterul preventiv și punitiv, deci, scopul acesteia.

Or, chiar în ipoteza în care cuantumul amenzii contravenţionale este unul redus, art. 6 va fi aplicabil sub aspect penal, atît timp cît amenda este un mijloc de constrîngere a petentului și o măsură de prevenire a săvîrșirii de noi fapte, ea neavînd, deci, caracterul unei despăgubiri pentru acoperirea unui prejudiciu.

Astfel, avînd în vedere cele trei criterii menţionate mai sus, fapta de care este acuzată Costiș Ion, reprezintă acuzaţii în materie penală în sensul art. 6 din Convenţie, acesta beneficiind de prezumţia de nevinovăţie. Sarcina probei îi revine agentului constatator.

Întru respectarea principiului prezumţiei de nevinovăţie, al egalităţii armelor, al contradictorialităţii și al dreptului la apărare impuse de exigenţele art. 6 din Convenţie și prevăzute de Codul contravenţional, s-a oferit posibilitatea propunerii de probe către ambele părţi.

Consecvent la cele expuse, instanța reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească şi pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

Astfel, se impun a fi făcute câteva consideraţii referitoare la natura juridică a procesului-verbal cu privire la contravenţie, precum și la forma acestuia. Procesul-verbal de contravenţie materializează o manifestare de voinţă cu caracter unilateral a unei autorităţi publice (prin intermediul persoanelor care au calitatea de agenţi constatatori) și reprezintă un act administrativ unilateral cu caracter individual, emis în baza puterii publice, cu scopul de a produce efecte juridice. Procesul-verbal cu privire la contravenţie reprezintă un act probator al unei contravenţii și trebuie să conţină menţiunile prevăzute de art. 443 din Codul Contravenţional.

Or, respectarea exigenţelor legale prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional este obligatorie pentru agentul constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, prin prisma art. 445 din Codul Contravenţional.

Examinând actul de constatare sub aspectul legalităţii sale, instanţa va cerceta dacă în cauză sunt întrunite cerinţele de formă ale procesului-verbal de contravenţie, așa cum sunt impuse acestea de dispoziţiile art. 443 din Codul Contravenţional referitoare la menţiunile obligatorii ce trebuie prevăzute sub sancţiunea nulităţii. Nulitatea poate fi invocată și din oficiu.

Totodată, instanța consideră necesar să releve că, Curtea Constituțională prin Hotărârea nr.32 din 29.11.2018 privind excepția de neconstituționalitate a articolelor 445 și 461 din Codul contravențional (nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție) a statuat că, *judecătorii trebuie să aplice prevederile din Codul de procedură penală și să constate, în fiecare caz particular, dacă lipsa unei mențiuni în procesul-verbal nu poate fi înlăturată decât prin anularea procesului-verbal de constatare a contravenției sau dacă aceasta poate fi acoperită (confirmată) de către instanța de judecată*.

Este important a evidenția că în corespundere cu prevederile art. 443 alin. (1) lit. d) din Codul Contravenţional, procesul- verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie.

Această obligație procesuală la încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție rezultă și din conținutul art.445 alin.(1) Cod contravențional, care stipulează că, *Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia,* ***a circumstanţelor comiterii*** *şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal.*

La caz, instanța atestă că, prin decizia agentului constatator, inclusă în procesul verbal cu privire la contravenţie Seria MAI07 Nr.407645 din 31.03.2026, emisă de către agentul constatator Ciochină Vladislav din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, Costiș Ion, a fost tras la răspundere contravenţională, pe faptul comiterii contravențiilor prevăzute de art. 240 alin. (11) Cod contravenţional, fiindu-i sabilită o sancţiune contravenţională sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie suma de 600 (șase sute) lei și 3 puncte de penalizare.

Fapta contravențională este expusă în pct. 4-6 al procesului-verbal cu privire la contravenție Seria MAI07 Nr.407645 din 31.03.2026 cu următorul conținut: Costiș Ion, data de 31.03.2026 ora 15:01, în Chișinău (Buiucani, Sector) nerespectarea ind. rutier

4.1.4, comisă cu automobil marca/model ***** n.î. *****, ignorând prevederile RCR indicatoare 4.1.4 „Direcții obligatorii de deplasare” – înainte sau la dreapta, prin ce a comis o contravenție prevăzută de art. 240 alin. (1^1) Cod contravențional.

Instanța remarcă că petiționarul Costiș Ion a fost sancționat în temeiul art. 240 alin. (1^1) din Codul contravențional, potrivit căruia, constituie contravenție, *Nerespectarea regulilor de circulație privind începerea deplasării și schimbarea direcției de mers, privind poziția pe carosabil, privind depășirea vehiculelor, privind traversarea intersecțiilor și a locurilor de oprire a transportului public, privind delimitarea benzilor de circulație pe sens opus, se sancționează cu amendă de la 12 la 15 unități convenționale..*

Urmare a conținutului procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator Ciochină Vladislav din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică, urmează că în speță nu s-a ținut cont de prevederile art. 443 din Codul Contravențional, or, în procesul-verbal cu privire la contravenție nu sunt consemnate circumstanțele comiterii faptei contravenționale, locul comiterii, care este indicat incert „*în Chișinău (Buiucani, Sector)”*, circumstanțe care au importantă pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție.

În acest context, este relevant de a menționa lipsa descrierii circumstanțelor comiterii faptei pentru a demonstra fără echivoc comiterea de către Costiș Ion la data, ora și locul anumit a pretinsei fapte prevăzută de art. 240 alin. (1^1) Cod contravențional și anume prin ce s-a manifestat pretinsa nerespectare a indicatorului rutier 4.1.4 și locul unde era amplasat acest indicator.

Astfel, instanța de judecată, pornind de la rolul său la examinarea cauzelor contravenționale, precum și de la principiul prezumției de nevinovăție dar și cel al independenței instanței în raport cu părțile procedurii contravenționale, reține că nu se poate substitui poziției agentului constatator și nu este autorizată să realizeze acțiunile pe care a omis să le realizeze agentul constatator.

Dreptul la un proces echitabil nu trebuie privit ca o noțiune abstractă și formală, acest drept se realizează și prin posibilitatea instanței de a da apreciere măsurilor întreprinse de către agentul constatator privind acumularea probelor care dovedesc fapta comisă de către contravenient, prin analiza aspectelor care sunt relevante pentru fiecare materie în parte, inclusiv la capitolul faptei presupus contravențională.

Potrivit jurisprudenţei CEDO (cauza Ziliberberg contra Moldovei) acuzarea adusă unei persoane privind comiterea unei contravenţii echivalează cu acuzarea acesteia de comiterea unei infracţiuni, din care motiv fapta imputată contravenientului şi calificarea acesteia, adică învinuirea propriu-zisă, trebuie să fie clară şi concretă.

Reieşind din cerinţele art. 6 parg. 3 lit.a) CEDO, primul drept recunoscut unui acuzat este cel de a fi informat despre motivele acuzaţiei. Acest drept este pus în practică de semnificarea unui act de acuzaţie, în care sînt consemnate faptele imputate unei persoane.

În opinia Curţii, este vorba de „notificarea oficială care emană de la autoritatea competentă de a acuza persoana de comiterea unei infracţiuni penale” (CEDO 19

dec.Brozicek c/ Italiei serie A). Infracţiunea trebuie să fie definită în acest act în termeni clari şi precişi pentru a exclude arbitrarietatea şi a-i da posibilitate acuzatului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-şi poată organiza apărarea într-un mod valabil, cerinţă, care în speţă, n-a fost respectată de agentul constatator, astfel fiind încălcat dreptul contravenientului la un proces echitabil; încălcare care se ia în considerare de instanţă din oficiu.

La fel, potrivit jurisprudenţei CEDO (cauza Seliverstov c. Federației Ruse) lit. a) § 3 art. 6 al Convenţiei recunoaşte dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, adică despre faptele, pe care el probabil le-a săvârşit, şi pe care se întemeiază învinuirile înaintate, ci de asemenea, şi cu privire la calificarea juridică ale acestor fapte. Această informaţie trebuie să fie amănunţită. Totodată, dreptul de a fi informat despre natura şi cauza acuzării aduse împotriva sa urmează a fi analizate în favoarea dreptului învinuitului la pregătirea apărării sale.

Instanța învederează că, pentru a stabili corect încadrarea juridică, trebuie să existe concordanță deplină între fapta concretă săvârșită de făptuitor și norma materială contravențională, precum și în raport cu dispozițiile legale general aplicabile faptei comise, încadrarea juridică având o importanță deosebită, deoarece se asigură desfășurarea în limitele legii a represiunii contravenționale și constituie o garanție a respectării drepturilor legitime ale persoanelor.

Conform art. 440 alin.(1) Cod contravențional, *Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare*.

Astfel, instanța constată și reține că în actul de acuzare nu sunt indicate circumstanțele comiterii fapte, iar concluzia agentului constatator nu a fost întemeiată pe elemente de fapt, dobândite în modul stabilit, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei după cum prevede art. 425 alin. (1), (2), (3) Cod Contravenţional.

Or, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale, pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu procesul verbal întocmit. Iar fiecare probă urmează a fi apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu, sub toate aspectele din punct de vedere al coroborării lor.

În mod evident în condițiile expuse, actul de acuzare nu răspunde rigorilor stabilite de art. 443 alin. (1) lit. d) Cod contravențional și implicit împiedică acuzatul contravențional să-și pregătească apărarea, iar instanța de judecată să verifice temeinicia acuzației învederate de agentul constatator.

Prin urmare, instanța apreciază că petiționarul nu mai poate formula apărări de fapt și de drept cu privire la o faptă în privința căreia există deja o suspiciune de neautenticitate prin nerespectarea exigențelor legale impuse prin art. 443 alin. (1), lit. d) din Codul contravențional, care este normă de procedură esențială în prezentul caz, iar din acest considerent, nu se mai impune nici analiza altor motive de fapt invocate și neprobate de către agentul constatator, care fac obiectul fondului cauzei.

Această deficiență de formă nu poate fi înlăturată pe parcursul procesului contravențional, fiind vorba de o încălcare care afectează legalitatea și credibilitatea actului constatator, motiv pentru care, în temeiul art.443 alin.(1) lit.d), art. 445 alin. (2), 461 alin. (2) Cod contravențional, se impune anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din motivul admiterii încălcărilor prevăzute de art.443 Cod contravențional care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Or, simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului — neconfirmate prin alte mijloace de proba — pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicarea unui alt principiu de drept, și anume principiul *in dubio pro reo*.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68). De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

Conform art.461 alin.(1)și (2) din Codul contravențional, *(1) În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional. (2) Procesul contravențional poate fi încetat și în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că lipsa unei mențiuni în procesul-verbal cu privire la contravenție afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.*

În această ordine de idei, instanța de judecată a constatat încălcarea prevederilor art. 443 alin. (1), lit. d) Cod contravențional, iar în temeiul prevederilor art. 425 alin. (6) şi 445 alin. (2) , art. 461 alin. (2) din Codul contravențional, va declara nulitatea procesului verbal cu privire la contravenție, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din motivul admiterii încălcărilor prevăzute de art.443 Cod contravențional care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Pornind de la premisele enunțate și în conformitate cu prevederile art. 442, 443, 445 alin.(2), 461–462 Cod contravențional, instanța de judecată, -

HOTĂRĂŞTE:

Se admite contestația depusă de Costiș Ion, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr. MAI07 407645 din 31.03.2026 și deciziei agentului constatator pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional și aplicării sancțiunii sub formă de amendă în mărime de 12 unități convenționale, ce constituie suma de 600 (șase sute) lei.

Se declară nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie Seria MAI07 Nr.407645 din 31.03.2026 încheiat de agentul constatator al DP „Centru" al INSP Vladislav Ciochină, în privința lui Costiș Ion, născut la *****, IDNP *****, pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din motivul admiterii încălcărilor prevăzute de art.443 Cod contravențional care afectează în mod esențial fondul cauzei și aceasta nu poate fi înlăturată de către instanța de judecată.

Hotărârea motivată pronunţată în şedinţă publică la 06 august 2026.

Hotărârea este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Centru, în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul Gheorghe Ciobanu